C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr. 1r-241/2024 Judecătoria Bălți sediul Fălești
1-23094903-03-1r-10052024 Judecător: Ion Pâcaleu

D E C I Z I E
În numele Legii

04 iunie 2024 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Gheorghe Scutelnic
Judecătorii: Viorel Pușcaș și Oleg Moraru

a judecat în ședință de judecată în ordine de recurs recursul avocatului Matachi Igor în interesele inculpatului Chistol Alexandru ***** declarat împotriva sentinței judecătoriei Bălți sediul Fălești din 18 aprilie 2024 în cauza penală privind condamnarea lui:

Chistol Alexandru *****, studii medii incomplete, necăsătorit, la întreținere un copil minor, ne angajat în câmpul muncii, ne supus serviciului militar, anterior judecat, antecedentele penale ne stinse;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM,

Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:
În instanța de fond: 3004.07.2023-13.11.2023;
În instanța de recurs: 04.12.2023-16.01.2024.
În instanța de fond: 30.01.2024-18.04.2024;
În instanța de recurs: 10.05.2024-04.06.2024.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 18 aprilie 2024 Chistol Alexandru ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM, în baza acestei Legi fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Chistol Alexandru ***** a fost aplicată măsura preventivă arestul preventiv, cu reținerea acestuia după pronunțarea sentinței.

Termenul executării pedepsei de către Chistol Alexandru ***** s-a calculat din momentul reținerii.

S-au încasat de la inculpatul Chistol Alexandru ***** în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 69,80 lei.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Chistol Alexandru ***** la 24.06.2023 aproximativ la ora 19:25, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, acționând intenționat, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, a condus automobil de model „Volkswagen Transporter” cu n/î ***** pe un drum local al satului Răuțel r-nul Fălești.

Fiind stopat de către inspectorii INSP Regiunea Nord a MAI, astfel, fiind suspect în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, cet. Chistol Alexandru ***** a fost supus testării alcoolscopice cu aparatul „Drager”, constatându-se în aerul expirat de către ultimul o concentrație a vaporilor de alcool în mărime de 1,35 mg/l, ce conform art. 134[12] alin. (3) din Codul penal reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Ulterior, fiind condus în incinta spitalului din orașul Fălești pentru a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturi ei, precum și recoltarea probelor biologice, Chistol Alexandru ***** la cerința legală a agentului constatator, în prezența medicului de serviciu, a refuzat de a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturi ei, precum și recoltarea probelor biologice.

Necâtând la faptul că a fost preîntâmpinat oficial despre răspunderea penală conform art. 264/1 alin. (3) Cod Penal al R. Moldova, astfel, ignorând prevederile pct. 11 lit. j) al Regulamentului circulației rutiere, care prevede că, „Conducătorul de vehicul este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare

a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Chistol Alexandru ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM – conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond, în termen, a declarat recurs avocatul Matachi Igor în interesele inculpatului Chistol Alexandru *****, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Chistol Alexandru ***** să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în baza art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului s-a indicat că, Chistol Alexandru ***** și-a recunoscut din start vina și a colaborat cu organul de urmărire penală, s-a căit sincer de cele comise, a avut un comportament corect atât pe parcursul urmăririi penale, cât și la judecarea cauzei, a comis o infracțiune ușoară, iar pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu executare reală este prea aspră, nerațională, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu fapta comisă, considerând că scopul pedepsei poate fi atins și fără izolarea lui de societate, și anume prin stabilirea unui termen de probă în limitele prevăzute la art. 90 Cod penal.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului,

Colegiul penal conchide necesitatea respingerii recursului ca nefondat, păstrând fără modificări sentința contestată.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Ab initio, Colegiul reține că prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia acesta a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364^1 alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Chistol Alexandru ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

În subsidiar, Colegiul penal constată că prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești (judecător Dorin Cazacu) din 13 noiembrie 2023 Chistol Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (4) Cod

penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, în temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, cu stabilirea unei perioade de probațiune de 1 (unu) an, cu obligarea condamnatului să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul Biroului de probațiune.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 ianuarie 2024 a fost casată sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 13 noiembrie 2023 în partea stabilirii pedepsei, dispunându-se rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Pentru a ajunge la această concluzie Colegiul penal a indicat că, prima instanță corect a stabilit vinovăția lui Chistol Alexandru ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (4) Cod penal, însă incorect a fost individualizată pedeapsa stabilită, *pe de o parte* instanța de recurs a indicat personalitatea inculpatului Chistol Alexandru *****, care anterior a fost supus răspunderii penale pentru comiterea infracțiunilor similare, inclusiv a fost sancționat contravențional pentru aceleași fapte, însă nu a tras concluziile necesare, ci a continuat să comită noi infracțiuni similare, iar *pe de altă parte* instanța de recurs a stabilit aplicarea eronată a prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

În această ordine de idei, Colegiul reține că la rejudecarea cauzei de către instanța de fond erau aplicabile prevederile art. 451 Cod de procedură penală, care stipulează că procedura de rejudecare şi limitele acesteia se reglementează de prevederile art.436, care se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art. 436 Cod de procedură penală, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. *Cînd hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată*. La rejudecarea cauzei este interzisă aplicarea unei pedepse mai aspre sau aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă decît numai dacă hotărârea inițială a fost casată în baza recursului declarat de procuror sau în interesul părții vătămate din motivul că pedeapsa fixată era prea blândă, sau în baza recursului procurorului care a solicitat aplicarea legii privind o infracțiune mai gravă.

Reieșind din prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal constată că instanța de fond corect a reținut ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Chistol Alexandru ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264^1 alin. (4) Cod penal al RM, cu semnele calificative: conducerea mijlocului de transport de către o

persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere.

Concluzia descrisă este integral confirmată prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

În subsidiar, Colegiul penal reține că potrivit textului apelului înaintat de avocatul Matachi Igor în interesele inculpatului Chistol Alexandru *****, se atestă dezacordul acestuia cu sentința primei instanțe doar în partea individualizării pedepsei penale, în acest sens solicitând aplicarea inculpatului unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal, având drept reper prevederile art. 451 coroborat cu art. 436 alin. (3) Cod de procedură penală, consideră că instanța ierarhic inferioară a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Chistol Alexandru ***** conform art. 264^1 alin. (4) Cod penal al RM.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Chistol Alexandru *****, constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea unor infracțiuni similare, fiindu-i stabilite diferite categorii de pedepse non privative de libertate, ultimul nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni similare, având antecedente penale nestinse, or, infracțiunea respectivă a fost comisă în termen de 1 an de la eliberarea sa din locurile de detenție pentru pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 01.12.2020, adică până la expirarea termenului prevăzut la art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, ceea ce indică că scopul pedepsei nu a fost atins, iar ultimul este predispus să comită noi infracțiuni similare.

De asemenea, potrivit cazierului contravențional, se constată că Chistol Alexandru ***** a fost supus de mai multe ori răspunderii contravenționale pentru comiterea contravențiilor din domeniul circulației rutiere, inclusiv pentru conducerea vehiculelor în stare de ebrietate.

Astfel, Colegiul penal remarcă că prezența antecedentelor penale nestinse și comiterea unor infracțiuni similare caracterizează negativ personalitatea inculpatului Chistol Alexandru ***** și denotă că o pedeapsă non privativă de libertate nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or, în privința acestuia au fost deja aplicate pedepse mai blânde, scopul aplicării cărora însă nu s-a realizat.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei, constând în formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, nu poate fi atins decât prin stabilirea față de Chistol Alexandru ***** a pedepsei sub formă de închisoare, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Această concluzie se impune a fi luată și din considerentul că deși infracțiunea comisă de către Chistol Alexandru ***** face parte din categoria celor ușoare, aceasta are un pericol social ridicat, făcând parte din domeniul securității circulației rutiere şi exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității şi ordinii publice, condiționată de neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică şi, având în vedere că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate reprezintă un grad şi mai avansat de pericol.

Totodată, instanța de recurs ține să scoată în evidență și faptul că Chistol Alexandru ***** a neglijat normele imperative ce prevăd obligativitatea persoanei de a deține permis de conducere și, dând dovadă de o lipsă totală de respect față de normele legale și sociale, a condus mijlocul de transport pe drumurile naționale în lipsa permisului de conducere, inclusiv și fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, punând astfel în pericol siguranța traficului rutier.

Astfel, în opinia Colegiului penal, aplicarea în speță a unei pedepse non privative de liberate nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or, la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

În asemenea circumstanțe, Colegiul conchide că stabilirea în privința lui Chistol Alexandru ***** a unei pedepse non privative de liberate va fi insuficientă pentru îndreptarea şi corectarea inculpatului.

Totodată, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane - faptul că în privința acestuia va fi aplicată o pedeapsă mai blândă poate doar să-l încurajeze pe acesta la comiterea pe viitor a altor infracțiuni.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de recurs concluzionează că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, prima instanță just a conchis că corijarea şi reeducarea inculpatului

este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 364[1] alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de *reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare*, cu muncă neremunerată în folosul comunității şi de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM prevede pedeapsa cu închisoare de până la un an, *iar prin aplicarea prevederilor art. 364[1] alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni până la 8 luni.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul penal remarcă că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată) trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Astfel, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată – art. 264[1] alin. (4) Cod penal al RM, în coroborare cu alin. (8) art. 364[1] Cod de procedură penală.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Chistol Alexandru ***** o pedeapsă mai blândă, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, or, din circumstanțele legate de personalitatea inculpatului se constată că acesta anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv și pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264[1] alin. (4) Cod penal, însă pedepsele aplicate anterior au fost insuficiente pentru îndreptarea şi corectarea inculpatului, deoarece acesta în scurt timp de la executarea ultimei pedepse, având antecedente penale nestinse, a comis o nouă infracțiune.

Prin urmare, prima instanță just a concluzionat asupra aplicării față de inculpat a pedepsei închisorii, cu executarea reală, deoarece anume această măsură de constrângere va duce la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, care constă în formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept şi regulile de

conviețuire socială, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

În aserțiunea dată, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Matachi Igor în interesele inculpatului Chistol Alexandru ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 18 aprilie 2024 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Matachi Igor în interesele inculpatului Chistol Alexandru ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 18 aprilie 2024 adoptate în cauza penală în privința lui Chistol Alexandru ***** se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul: Gheorghe Scutelnic

Judecătorii: Viorel Pușcaș

Oleg Moraru